

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania przysługującego członkom rodziny żołnierza z tytułu jego śmierci wskutek wypadku lub choroby ustala się w wysokości:

- 1) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawniony małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania są uprawnieni równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,
- 2) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania są uprawnieni tylko rodzice,
- 3) 500 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawnione tylko jedno z rodziców lub rodzeństwa albo wnuków,
- 4) 200 000 zł — dla każdego z rodziców, rodzeństwa lub wnuków zmarłego, jeżeli są oni uprawnieni obok innej osoby.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną dla dzieci żołnierza dzieli się między nie w częściach równych.

3. Kwota odszkodowania przysługująca małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, nie może być niższa niż kwota dwunastomiesięcznego uposażenia lub wynagrodzenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Kwoty jednorazowych odszkodowań określone w § 2 i 3 ust. 1 ulegają corocznemu podwyższeniu o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne uposażenie żołnierzy zawodowych w roku poprzedzającym rok podwyżki. Kwoty jednorazowych odszkodowań wynikające z podwyżki zaokrągla się w górę do pełnego 1 000 zł.

2. Minister Obrony Narodowej ogłasza wysokość kwot jednorazowych odszkodowań, o których mowa w ust. 1, w Dzienniku Rozkazów Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań mają zastosowanie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem bądź chorobą albo związek śmierci żołnierza z wypadkiem bądź chorobą został stwierdzony począwszy od dnia, od którego obowiązują podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań, ustalone w myśl ust. 1 i 2.

§ 5. 1. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w kwotach ustalonych w § 2 i 3, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem lub chorobą, o których mowa w ustawie, bądź zwiększenie takiego uszczerbku na zdrowiu, a także związek śmierci żołnierza z takim wypadkiem lub chorobą został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku lub choroby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 10 000 zł za każdy procent stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu, przewyższający procent, według którego było ustalone poprzednie odszkodowanie.

§ 6. Traci moc uchwała nr 160 Rady Ministrów z dnia 27 października 1986 r. w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Monitor Polski Nr 31, poz. 222).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z tym że przepis § 3 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

266

UCHWAŁA Nr 184 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1988 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań dla funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w uchwale.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 10 000 zł za każdy procent ustalonego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania nie może być niższa niż 40 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200.000 zł, jeżeli funkcjonariusz został zaliczony do I grupy inwalidów wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, funkcjonariusz został zaliczony do I grupy inwalidów.

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania przysługującego członkom rodziny funkcjonariusza z tytułu jego śmierci wskutek wypadku lub choroby ustala się w wysokości:

- 1) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawniony małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 200 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania są uprawnieni równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,
- 2) 1 000 000 zł — gdy do odszkodowania są uprawnieni tylko rodzice,
- 3) 500 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawnione tylko jedno z rodziców lub rodzeństwa albo z wnuków,
- 4) 200 000 zł — dla każdego z rodziców, rodzeństwa lub wnuków zmarłego, jeżeli są oni uprawnieni obok innej osoby.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną dla dzieci funkcjonariusza dzieli się między nie w częściach równych.

3. Kwota odszkodowania przysługująca małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, nie może być niższa niż kwota dwunastomiesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Kwoty jednorazowych odszkodowań określone w niniejszej uchwale ulegają corocznemu podwyższeniu o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne uposażenie funkcjonariuszy w roku poprzedzającym rok podwyżki. Kwoty jednorazowych odszkodowań wynikające z podwyżki zaokrąglą się w górę do pełnego 1 000 zł.

2. Minister Spraw Wewnętrznych ogłasza wysokość kwot jednorazowych odszkodowań, o których mowa w ust. 1, w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań mają zastosowanie do wniosków o jednorazowe odszkodowanie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem w związku ze służbą bądź zaistniały wskutek choroby pozostającej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby albo zwiększenie uszczerbku na zdrowiu bądź związek śmierci funkcjonariusza z wypadkiem i chorobą pozostającą w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej został stwierdzony począwszy od dnia ogłoszenia podwyższonych kwot jednorazowych odszkodowań w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. 1. Przepisy uchwały stosuje się również do spraw o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadków lub chorób, o których mowa w ustawie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany takim wypadkiem bądź chorobą został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku lub choroby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej niż 10 000 zł za każdy procent stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego było ustalone odszkodowanie.

§ 6. Traci moc uchwała nr 27 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1987 r. w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań dla funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą (Monitor Polski Nr 8, poz. 65).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z tym że przepis § 3 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

267

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 20 września 1988 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oraz trybu wypłacania ekwiwalentu pieniężnego uczniom szkół zawodowych realizującym program praktycznej nauki zawodu.

Na podstawie § 15 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 52, poz. 268 i z 1988 r. Nr 29, poz. 201) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnie-

nia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „zakładach pracy” i „warsztatach” — rozumie się przez to jednostki, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września